

Keglespillets Historie: KEGLESPILLET HISTORIE ELLER ER DET HISTORIE?

I keglespillets historiske udvikling suser tidshistorien formelt forbi læseren, men går derved også forbi én af de kendteste og ældste sportsgrene, som desværre også i dag har et forkert ry. Hvor er nu keglespillets rod, keglesporten? Det står fast, at keglespillet kan føres tilbage til Ægyptens og Roms storhedstid, da der ved arkæologiske udgravninger er fundet tilbehør til keglespil og afdækket vægreliéffer i gravkamre. De er vel også begyndelse til og forløber for Boccia i Italien ,dels ”jeu de Boules” i Frankrig og Boul i England. Vort keglespil fandt sin urform i den germanske stamme med stenkugler mod 3-7 eller 9 kegler af knogler.

Fra middelalderen var den dokumentariske omtale af keglespillet i Cronic von Rothenburg om interessen for denne almene udbredte folkefordøjelse fra år 1157 bemærkelsesværdig. I den forbindelse stod den sportslige aspekt ikke i forgrunden, men derimod var det væddemål ved keglespillet, der trak folk ind i fortryllelsen. En håndskrift fra Xanten fra 1265 at der dør fandtes et kegle- lav,(fratres Kegelorum) hvor optagelsesgebyrer måtte erlægges i naturalier.

Gamle skrifter og kronikker berigtiger også, at keglespillet havde fuldstændig åbne regler så at en genstand (kegle) kunne blive kastet eller rullet 11 gange. Indtil det 18 århundrede blev der, uden undtagelse, spillet i det fri. Det manglede ikke på noget marked eller ved større højtider. Derved trådte - som allerede nævnt - den sportslige ære i baggrunden. Det handlede i sidste ende om gods og penge. Undertiden blev man voldsom, når man havde fået en lille én over tørsten. Slagsmål og knivstikkeri var delvis en følge.

Men det blev for alle berigtiget, at det offentlige keglespil ved folkefester beholdt sin harmløse form. Ikke uden pikant påvirkning er, at for det for adskillige forbandede spil, som ikke allerede var kompetent til saloner, holdt sit første indtog i et selskab, som man i det mindste havde tiltro til : i et aflukke i et kloster. Fra klosterbrødre til keglebrødre, som også kaldte spillet for ”Heidentöten” (Hededræber?). Udenfor klostermurene var keglespillet af og til totalt forbudt, også for alle i England(år 1388 under Richard II)

Den første ejer af egentlige keglebaner var Menighedsrådene i Tyskland. Ved reformationstiden forsøgte de protestantiske øvrigheder ligeledes at reformere den herskende keglemoral. I disse første reformationsår kom i 1529 i Basel et forbud mod at spille kegler om formiddagen på søn- og helligdage. Gentagne gange til forskellige tider blev keglespillet forbudt i Tyskland. Da keglespillet igen blev tilladt, blev det udelukkende spillet fuldt ud, dog, da anstrengelserne for de unge keglerejsere blev for store, skulle keglerne først rejses, når alle 9 lå ned. Det var begyndelsen på afrydningsspillet ! De tyske emigranter tog keglespillet med til deres nye hjemland og snart var der sydtyske træbaner i Banat - Siebenbürrgen og i Herzegowina. I Brasilien og Australien opstod Scherenbaner. Også i Nordamerika var keglespillet snart udbredt, ja man kan sige :det var ”in”. Naturligvis kom man også her i konflikt med loven samt et forbud i 1837 i Hartfurt / Connecticut.

Da spillet med 9 kegler stående i kvadrat var forbudt, kom en spiller på den ide at medtage en 10. kegle og stille det i trekant. Det blev fødselstimen for Bowlingspillet, som siden ”udspringet” i udbredelse snart overtraf og på længere sigt som modstykke til Keglespil blev mere udbredt. Strejftøget gennem århundreder viste klart, at keglespillet ganske vist ændrede karakter, men blev ikke slået ud. Hverken de strengeste straffe eller høje beskatninger eller hæmmende bestemmelser kunne slå keglespillet ud. Til trods for disse forbud og dekretter blev keglespillet i begyndelsen af

det 18.århundrede plejet af den tids finere herskab og ganske åbent for den sportslige aktivitets fornøjelse.

Med den gevaldige kulturomvæltning i midten af det 19. århundrede med teoretiske forskrifter og den praktiske udnyttelse af teknik, trafik, industri og erhvervsliv gav kulturlivet, især den daværende sportsbevægelse, fuldstændig et nyt indholdsmæssigt præg, hvilken udviklingsdynamik også gav sportskegler fri. Tankevækkende.

I denne tid sker også de første etableringer af spillefællesskaber, som driver regelmæssig keglesport. Derved så også de første kegleklubber det som deres hovedopgave at støtte de betrængte. Snart trådte sportslige målsætninger til, og af selskabskegler opstod sportskegler. For over 111 år siden fulgte det afgørende skridt til nutidens keglesport, da der i Dresden blev grundlagt "Centralforbundet for tyske kegleklubber, og siden den tid fulgte udøvelsen af keglesporten efter et standardiseret regelsæt af baner med samme dimensioner, former.

I 1887 fulgte navneforandring til Deutscher Kegler Bund (DKB), og i samme år blev også Deutsche Sportsbund (DSB) grundlagt. Fra århundredeskiftet bredte sportskegler sig med stormskridt og førte i Europa og Amerika til etableringen af nationale Sportskegleforbund. Under 1.verdenskrig var opbygningen af DKB afbrudt, så først i 1923 blev de første tyske mesterskaber gennemført i Asphalt og Bohle. I 1924 blev Deutsche Arbeiter Keglerbund grundlagt og havde allerede da 10.000 medlemmer. I 1933 blev alle arbejdersportsforbund opløst. I 1926 blev de første tyske mesterskaber i Bowling gennemført, og samme år blev det Internationale Bowling Association grundlagt, men blev opløst under 2. verdenskrig. Allerede 1 1947 mødtes man i Stockholm for at tale om IBA og i 1952 blev FEDERATION INTERNATIONALE DES QUILLES (FIQ) oprettet repræsenterende alle 4 banearter i overværelse af 9 vestlige nationale forbund. I 1953 indtrådte de østlige stater i FIQ. I 1973 besluttede FIQ -kongressen med mere end 60 nationale forbund organisatorisk at opdele de sportslige discipliner i underafdelinger:

1. World- Ninepin - Association (WNBA)tiltrådt af alle lande og forbund omhandlende sportskegler med 9 kegler, (Asphalt- Bohle- Schere). 2. World- Tenpin- Association (WTBA) tiltrådt af alle bowlingspillende lande og forbund.

I 1979 erklærede den 81 . Internationale Olympiske Komites forsamling i Montevideo den internationale Kegel/Bowlingforbund for olympiadeværdig. Allerede i 1982 oversteg FIQ `s medlemstal 11 millioner med for tiden 93 medlemsforbund.